

Leljakovo iskanje

Huda Jama leži zahodno od Laškega. Do rudnika pridemo tako, da malo pred Laškim zavijemo desno (s celjske strani) in se po dolini zapeljemo skozi Spodnjo Rečico proti Zgornji Rečici, kjer je znamenita Plečnikova cerkev sv. Antona. Na sredi poti pridemo v vas Huda Jama, tam pa nas smerokaz usmeri na levo. Do vhoda v rudnik Barbara – rov pridemo po krajšem vzponu. Petdeset metrov pred vhomom stoji novejša kapela, ki jo je leta 1997 postavilo Društvo za ureditev zamolčanih grobov. Kasneje so kapelo sovražniki resnice umazali in popisali z revolucionarnimi gesli.

V rudniku so premog nehali kopati leta 1942, po vojni pa je služil za množično grobišče in skladišče za rudnik Laško. Za množično grobišče v rudniku Huda Jama se je vedelo ves čas po vojni. Že leta 1989 in 1990, v času demokratizacije Slovenije, je buril domišljijo. Prvi, ki se je lotil zbiranja pričevanj o Hudi Jami, je bil Roman Leljak. To je bilo junija 1989, v času, ko je Slovenijo še obvladovala Udba. Takrat, in še veliko kasneje, si lahko kaj izvedel o dogajanju v zvezi z množičnimi morišči le tako, da si spraševal okoliško prebivalstvo. Tudi Roman Leljak se je zapeljal v Hudo Jamo in tam spraševal ljudi, ki jih je srečal naključno. Za tiste razmere, ko so se ljudje še zelo bali, mu je vendarle uspelo nabrati nekaj pripovedi, ki jih je nato leta 1990 objavil v knjigi *Teharske žive rane*, prvi izvirni knjigi o povojnih pomorih, ki je izšla v Sloveniji.